

Celebracja na otwarcie Roku Biblijnego w Rodzinie Świętego Pawła

Słowo, Oblicze, Rozesłanie

CZĘŚĆ PIERWSZA *SŁOWO STAJE SIĘ CIAŁEM*

Wchodząc do kościoła, każdy otrzymuje światło (świeczkę, lampkę). Kościół pozostaje w półmroku. Celebrację rozpoczyna cichy śpiew, podczas którego stopniowo zapalane są świece lub lampki.

Ref. Słowo ciałem się stało i zamieszkał wśród nas. (bis)

Następuje odczytanie pierwszego wersetu Prologu Ewangelii wg św. Jana J 1, 1 **po grecku:**

En archè en o lògos kài o lògos en pros ton theòn, kài theòs en o lògos.

Jednocześnie wnosi się lampkę (świecę), powtarzając przytoczony refren.

Ref. Słowo ciałem się stało i zamieszkał wśród nas. (bis)

Następuje odczytanie pierwszego wersetu Prologu Ewangelii wg św. Jana J 1, 1 **po łacinie:**

In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

Jednocześnie wnosi się lampkę (świecę), powtarzając przytoczony refren.

Ref. Słowo ciałem się stało i zamieszkał wśród nas. (bis)

Następuje odczytanie pierwszego wersetu Prologu Ewangelii wg św. Jana J 1, 1 **po włosku:**

In principio era il Verbo e il Verbo era presso Dio e Dio era il Verbo.

Jednocześnie wnosi się lampkę (świecę), powtarzając przytoczony refren.

Ref. Słowo ciałem się stało i zamieszkał wśród nas. (bis)

Następuje odczytanie pierwszego wersetu Prologu Ewangelii wg św. Jana J 1, 1 **po polsku:**

Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga i Bogiem było Słowo.

Jednocześnie wnosi się lampkę (świecę), powtarzając przytoczony refren. Światło rozprzestrzenia się i następuje zapalenie świecetek (świec, lampek) trzymanyh przez zgromadzonych.

Ref. Słowo ciałem się stało i zamieszkał wśród nas. (bis)

Podczas, gdy śpiew jest kontynuowany, wszyscy powstają. Wnosi się Ewangeliarz i lampkę Rodziny Świętego Pawła. Towarzyszy jej turyferariusz z dymiącą kadzielnicą oraz dwaj ministranci światła z akolitkami (jeśli nie ma ministrantów, osobę wnoszącą Ewangeliarz poprzedza osoba niosąca

kadzielnicę). Obok Ewangeliarza idą dwie osoby niosące zapalone akolitki lub świece czy lampki oliwne. Gdy procesja dojdzie do ambony, następuje uroczyste odczytanie prologu Ewangelii według św. Jana:

L. Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga –
i Bogiem było Słowo.

Ono było na początku u Boga.

Wszystko zaistniało dzięki Niemu.

Bez Niego zaś nic nie zaistniało.

To, co zaistniało,

w Nim było życiem.

A życie to było światłością dla ludzi.

Światłość świeci w ciemności,

lecz ciemność jej nie ogarnęła.

Pojawił się człowiek posłany przez Boga –

miał na imię Jan.

Przybył on, aby dać świadectwo:

miał świadczyć o światłości,

aby dzięki niemu wszyscy uwierzyli.

On sam nie był światłością,

lecz miał świadczyć o światłości.

Była światłość prawdziwa,

która oświeca każdego człowieka,

gdy przychodzi na świat.

Na świecie było Słowo,

świat dzięki Niemu zaistniał,

lecz świat Go nie rozpoznał.

Przyszło do swojej własności,

lecz swoi Go nie przyjęli.

Tych zaś, którzy Je przyjęli

obdarzyło mocą, aby się stali dziećmi Bożymi.

To są ci, którzy wierzą w Jego imię,

którzy narodzili się nie z krwi

ani z pragnienia ciała, ani z woli mężczyzny,

lecz z Boga.

¹⁴ Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas.

Oglądaliśmy Jego chwałę,

chwałę, którą jako Jednorodzony,

pełen łaski i prawdy, ma od Ojca.

Po odczytaniu 14. wersetu powtarza się refren:

Ref. Słowo ciałem się stało i zamieszkał wśród nas. (bis)

Podczas śpiewu następuje stopniowe zapalenie wszystkich świateł i następnie kontynuowana jest lektura Prologu Ewangelii według św. Jana

L. Jan daje o Nim świadectwo i głosi:

„To Ten, o którym powiedziałem:

Ten, który przychodzi po mnie,

istniał już przede mną, ponieważ był wcześniej ode mnie”.

Z Jego pełni otrzymaliśmy wszyscy
łaskę zamiast łaski.
Mojżesz bowiem przekazał Prawo,
a łaska i prawda zaistniały przez Jezusa Chrystusa.
Boga nikt nigdy nie widział;
Jednorodzony Bóg, który jest w łonie Ojca,
On nam Go objawił.

Po odczytaniu Ewangelii następuje śpiew „Alleluja”, kilkakrotnie powtórzony.
Po czym zachowuje się chwilę milczenia.

K. Zgromadziliśmy się tutaj w imię Ojca, ✠ i Syna, i Ducha Świętego.
W. Amen.

K. Drodzy bracia i siostry, Słowo wezwało nas, aby uczynić nas uczestnikami niezmierzonej miłości Boga Ojca, który w Duchu Świętym posłał swojego Syna, Słowo Wcielone, aby zamieszkało wśród nas, aby objawić nam miłosierne oblicze Ojca i tajemnice swojego królestwa.

Komentator. Zbliżamy się do końca roku liturgicznego. Dziś pierwszymi nieszporama uroczystości Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata przygotowujemy się do rozpoczęcia nowego roku, który w Rodzinie Świętego Pawła będzie obchodzony jako Rok Biblijny. Będzie to czas szczególnie poświęcony na poznawanie Pisma Świętego i jego modlitewną lekturę. Czas głoszenia słowa Bożego, zgodnie z misją powierzoną nam przez Boga Ojca, Kościół i naszego drogiego założyciela, Błogosławionego Jakuba Alberionego.

Otwórzmy nasze serca na Bożą obecność objawioną w świętych Pismach, aby na nowo odkryć sens życia zawarty w Słowie, które stało się ciałem w Chrystusie Królu Wszechświata.

Następuje krótka chwila milczenia.

K. Módlmy się. Boże, Ty dałeś Kościołowi Błogosławionego Jakuba Alberionego, prezbitera, aby różnorodnymi formami przekazu głosił światu Twojego Syna, który jest Drogą, Prawdą i Życiem. † Spraw, prosimy, abyśmy naśladowując jego przykład, * wytrwale oddawali się dziełu głoszenia Ewangelii wszystkim narodom, szczególnie tym znajdującym się na peryferiach egzystencjalnych i duchowych. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg przez wszystkie wieki wieków.
W. Amen.

Wszyscy siadają.

Komentator. Błogosławiony Jakub Alberione zawsze umieszczał Pismo Święte w centrum życia duchowego i apostołskiego. W swoim nauczaniu nieustannie czerpał natchnienie z Ewangelii i Listów Świętego Pawła, które stały się podstawą formacji duchowo-apostołskiej, jaką dał on naszej rodzinie zakonnej. Wsłuchajmy się w słowa apostoła Pawła.

Z Drugiego Listu św. Pawła Apostoła do Tesaloniczan (2 Tes 2, 13 – 3, 5)

Bracia, umiłowani przez Pana! Powinniśmy dziękować Bogu zawsze za was wszystkich, za to, że wybrał was jako pierwszych, aby was zbawić przez uświęcenie w Duchu i wiarę w prawdę. Bóg wezwał was przez naszą Ewangelię do udziału w chwale naszego Pana, Jezusa

Chrystusa. Bracia, bądźcie wytrwali i zachowujcie tradycje, o których zostaliście pouczeni zarówno słowem, jak i naszym listem. Sam nasz Pan, Jezus Chrystus, i Bóg, nasz Ojciec, który nas umiłował i obdarzył nieustanną pociechą i niezawodną nadzieją przez łaskę, niech was pociesza i utwierdza we wszelkim dobrym czynie i słowie.

Ponadto, bracia, módlcie się za nas, aby słowo Pańskie szerzyło się i było chwalone, tak jak u was, oraz abyśmy zostali ocaleni od złych i przewrotnych ludzi, bo nie wszyscy wierzą. Pan jest wierny! On was umocni i uchroni od złego. Co do was, jesteśmy przekonani w Panu, że to, co wam nakazaliśmy, czynicie i nadal będziecie czynić. Niech Pan kieruje wasze serca ku miłości Bożej i wytrwałości na wzór Chrystusa.

Oto słowo Boże.

Należy zachować przez krótką chwilę milczenie.

Psalm responsoryjny (Ps 147 i 119)

Ref. Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce.

Uwielbiaj, Jeruzalem, Pana,
sław twego Boga, Syjonie!
Bo umocnił zasuwę bram twoich,
pobłogosławił twoich synów w tobie.
On wprowadza pokój w twoje granice,
syci cię obfitością zboża.
On posyła swe rozkazy na ziemię
i szybko biegnie Jego słowo. **Ref.**

On sypie śniegiem jak wełną,
a szron jak popiół rozrzuca.
On rzuca grad jak okrusz chleba,
a ktoś się ostoi wobec Jego mrozu?
Gdy pośle swoje słowo, lód topnieje,
gdy tchnie swym duchem, wtedy płyną wody. **Ref.**

On oznajmił słowo swoje Jakubowi,
swoje nakazy i wyroki Izraelowi.
Nie uczynił tak żadnemu narodowi,
nie objawił im wyroków swoich. **Ref.**

Jakże miłuję Twoje Prawo,
cały dzień je rozważam.
Czynisz mnie mądrzejszym od mych wrogów,
bo nakaz Twój zawsze jest ze mną. **Ref.**

Jestem rozumniejszy od wszystkich nauczycieli,
gdyż rozważam Twoje pouczenia.
Jestem bardziej doświadczony niż starcy,
bo przestrzegam przykazań Twoich.
Unikałem wszelkich ścieżek grzechu,
by dochować wierności słowom Twoim. **Ref.**

Nie odstąpiłem od Twoich wyroków,
gdyż Ty mnie pouczyłeś.
Jak słodkie dla mego podniebienia jest Twoje słowo,
słodsze niż miód dla ust moich.
Dzięki Twoim przykazaniom jestem rozumny,
toteż nienawidzę wszelkiej drogi kłamstwa. **Ref.**

Twoje słowo jest pochodnią dla nóg moich
i światłem na mojej ścieżce.
Przysiągłem i postanowiłem
przestrzegać Twych sprawiedliwych wyroków. **Ref.**

Następuje krótka chwila milczenia.

K. Często ryzykujemy oddzielenie od siebie Pisma Świętego i Tradycji, nie rozumiejąc, że razem są one jednym źródłem Objawienia. Pisemna pierwszego nie odbiera mu tego, że jest w pełni żywym słowem. Również żywa Tradycja Kościoła, która nieustannie jest przekazywana na przestrzeni wieków z pokolenia na pokolenie, posiada tę Świętą Księgę jako „najwyższe prawo swego wiary” (por. *Dei Verbum*, 21). Co więcej, zanim słowo Boże stało się tekstem pisanym, było przekazywane ustnie i utrzymywane przy życiu przez wiarę ludu, który uznał go za swoją historię i podstawę tożsamości pośród wielu innych narodów. Dlatego wiara biblijna opiera się na żywym Słowie, a nie na jakiejś książce (*Aperuit illis*, 11).

Wysłuchajmy się zatem w słowa ojców, w nauczanie Kościoła i w niektóre teksty charyzmatyczne mówiące o świętych Pismach.

Poniższe teksty są odczytywane z innego miejsca niż ambona przez dwóch lektorów, którzy się wymieniają.

L 1. Pamiętajcie, że jest tylko jedno nauczanie Boga, które jest rozwijane w całym Piśmie Świętym, i jest tylko jedno Słowo, które rozbrzmiewa w ustach wszystkich świętych pisarzy. Ono, będąc na początku Bogiem, nie zna podziału, gdyż jest poza czasem. Nie powinniśmy też być zdziwieni, jeśli z powodu naszej słabości uniżyło się ono do naszych słów, gdyż uniżyło się, aby przyjąć słabość naszego ciała (św. Augustyn, *Objaśnienia psalmów*, 103, 4, 1)

L 2. Oto jak powinieneś rozumieć Pisma: jako jedyne i doskonałe ciało Słowa (Orygenes, *Homilie o Księdze Jeremiasza*, 39).

Krótki przerywnik muzyczny.

L 1. Posłuszny nakazom Chrystusa: „Badajcie Pisma” (por. J 5, 39), wypełniam swą powinność, bym przypadkiem nie usłyszał razem z Żydami: „Jesteście w błędzie, nie znając Pisma ani mocy Bożej” (Mt 22, 29).

Jeśli bowiem, jak mówi apostoł Paweł, Chrystus jest mocą Bożą i mądrością Bożą, to ten, kto nie zna Pisma, nie zna mocy Boga ani Jego miłości: nieznajomość Pisma Świętego jest nieznajomością Chrystusa (św. Hieronim, *Z Prologu do komentarza do Księgi Izajasza proroka* 1, 2 [tł. LG T. IV, s. 1226])

Krótki przerywnik muzyczny.

L 2. W dwóch aniołach [którzy ukazali się w grobie Chrystusa] możemy rozpoznać dwa Testamenty. [...] Są one związane tam, gdzie znajduje się Ciało Pana, ponieważ zwiastując w podobny sposób, że Pan przyjął ciało, umarł i zmartwychwstał, oba Testamenty w pewien sposób znajdują się [tam, gdzie było złożone Ciało Chrystusa]. Stary – w miejscu głowy, a Nowy – w miejscu nóg (Grzegorz Wielki, *Homilie na Ewangelie*, 2, 25, 3).

L 1. Nigdy nie zbliżaj się do słów tajemnicy, które są w Piśmie, bez modlitwy i prośby do Boga o pomoc. Mów jednak: „Panie, daj mi odczuć siłę, która w nim jest”. Zauważ, że modlitwa jest kluczem, który otwiera drzwi do prawdziwego sensu Pisma (Izaak Syryjczyk, *Pisma ascetyczne*, 73).

Krótki przerywnik muzyczny.

L 2. Kościół zawsze otaczał wciąż Boże Pisma, podobnie jak samo Ciało Pańskie. Zwłaszcza w Liturgii Świętej bierze ciągle chleb życia ze stołu Bożego słowa i Ciała Chrystusowego i podaje wierzącym (*Dei Verbum*, 21).

Krótki przerywnik muzyczny.

L 1. Co zatem możecie dać? Jego Słowo! Jak bardzo jesteście mocni, gdy cytujecie zdanie z Ewangelii! Słowo Boże ma największy autorytet. Czytamy w Psalmie: „Dzięki Twojemu słowu jest mądrzejszy i mocniejszy od twoich nieprzyjaciół”!

Jeśli nosicie przy sobie słowo Boże i jeśli waszemu słowu towarzyszy słowo Boże i jest nim otoczone, to kto może się wam oprzeć? (ks. Jakub Alberione, PrA 188).

Krótki przerywnik muzyczny.

L 2. Jesteśmy sługami słowa pojednania, także między chrześcijanami, i pragniemy całym sercem, aby „słowo Pańskie rozszerzało się i było chwalone” (2 Tes 3, 1). Dobrze jest zatem oczekiwać na nowy impuls do życia duchowego i wzrostu czci oddawanej Bożemu słowu. Jesteśmy sługami Słowa, które wyszło od Boga i stało się ciałem (por. J 1, 14). Jest sprawą żywotną, aby Kościół, przyjmując wiernie wzór Mistrza, wychodził dzisiaj głosić Ewangelię wszystkim ludziom, w każdym miejscu, przy każdej okazji, nie zwlekając, bez niechęci i bez obaw (EG 23). I czynmy to w posłuszeństwie misyjnemu nakazowi Pana, mając pewność Jego obecności między nami aż do skończenia świata (por. Mt 28, 20) (Ojciec Święty Franciszek, *przemowa do Delegacji Komitetu ds. Stowarzyszeń Biblijnych*).

Krótki przerywnik muzyczny.

Komentator. Gorącym pragnieniem Błogosławionego Jakuba Alberionego było to, aby umieszczać Pismo Święte na widocznym miejscu we wszystkich miejscach modlitwy, życia i pracy.

Drukowanie Ewangelii, Pisma Świętego, ustanawianie święta Ewangelii i tygodni biblijnych, rozpowszechnianie Ewangelii po domach przez Siostry Świętego Pawła, które nazywał Bożymi listonoszkami, nawiedzenie Najświętszego Sakramentu oparte na czytaniu Pisma Świętego... Wszystko to przypomina nam, że źródłem naszej myśli duchowej i działalności apostolskiej członków Rodziny Świętego Pawła zawsze i nieustannie było słowo Boże.

Możemy teraz oddać cześć Pismu Świętemu, wyrażając tym samym nasze wewnętrzne pragnienie, aby uczynić ze słowa Bożego centrum całego naszego życia i sposobu myślenia.

Celebrans bierze Ewangeliarz z ambony, staje przed ołtarzem, na środku prezbiterium, trzymając w rękach otwartą księgę. Zgromadzeni na celebracji podchodzą procesjonalnie, aby oddać cześć słowu Bożemu. Podczas wykonywania tego gestu można śpiewać poniższe pieśni. Na koniec Ewangeliarz umieszcza się ponownie na ambonie lub specjalnie przygotowanym do tego miejscu.

Aby Słowo Pana szerzyło się (s. M. Cecilia Stiz pddm)

Niech Słowo się szerzy (ks. Bogusław Zeman ssp)

Niech Słowo Boże się szerzy (s. L. e M. Ir. Verônica Firmino fsp)

Następuje chwila milczenia.

CZĘŚĆ DRUGA

SŁOWO STAJE SIĘ OBLICZEM

Wnosi się ikonę oblicza Jezusa Mistrza, przy której niesione są dwie świece (lampki)

Ref. Słowo ciałem się stało i zamieszkał wśród nas. (bis)

Ikona zostaje umieszczona na wcześniej przygotowanym dla niej miejscu. Następuje dialog lektora i wspólnoty.

L. Bóg Oblubieniec stał się ciałem w łonie Maryi Dziewicy, aby Jego przymierze z ludem mogło przybrać konkretny kształt i na ziemi zostało zrealizowane prawo i sprawiedliwość.

W. Uwielbiam Cię, obecne we mnie, Słowo Wcielone, Synu Jednorodzony i Chwało Ojca, który narodziłeś się z Maryi Panny.

L. Bóg Oblubieniec stał się człowiekiem, aby iść między nami i wprowadzić na drogę prawdziwego człowieczeństwa wszystkich: mężczyzn i kobiety, starców i dzieci, z każdej kultury i narodu, aby zbudować wspólny dom, ogarniając całą ziemię.

W. Dziękuję Ci, Jedyny Mistrzu Prawdo, że zechciałeś przyjść do mnie, człowieka niegodnego i grzesznego.

L. Bóg Oblubieniec stał się ciałem, aby zjednoczyć wszystkie rozbite i podzielone ludy, uzdrowić wszystkich, którzy są zranieni i których prawa zostały naruszone przez wojnę i wszelkie inne okrucieństwo.

W. Razem z Maryją ofiaruję się Tobie, Ojcze, przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie niech wznosi się do Ciebie wieczna chwała, dziękczynienie i prośba o pokój ludziom. Oświecaj mój umysł, uczyni mnie uległym uczniem Kościoła, spraw, abym żył wiarą, daj mi mądrość Pisma, uczyni mnie Twoim gorącym apostołem, niech światło Ewangelii rozbłyśka aż po krańce świata.

L. Twoje imię, o Boże, to rozlana mirra (Myron). Jesteś Bogiem, który ma wiele imion, wiele twarzy, także nasze. Jesteś cierpiącym sługą, panem młodym, który dokonuje swoich zaślubin na wzgórzu krzyża, jesteś królem sprawiedliwości i pokoju. Wraz z Twoją śmiercią zburzyłeś wszelki mur podziału i nienawiści. Niech wszystkie podzielone Kościoły i wszystkie ludy na Twojej Ewangelii oprą drogę pokoju, braterstwa i owocnej współpracy, rozpoznając Twoje oblicze w obliczu każdego człowieka, który zamieszkuje ziemię. Amen.

Przewodniczący celebracji może podzielić się krótką refleksją, po której nastąpi chwila milczenia.

CZĘŚĆ TRZECIA

SŁOWO SIĘ SZERZY I NAS POSYŁA

Zapraszając zgromadzonych do powstania, celebrans kieruje do nich poniższe słowa:

K. Pouczeni przez Zbawiciela i posłuszni Jego słowom, ośmielamy się mówić:

W. Ojciec nasz...

K. Panie Jezu Chryste, Ty powiedziałeś swoim apostołom: Pokój wam zostawiam, pokój mój wam daję. Prosimy Cię, nie zważaj na grzechy nasze, lecz na wiarę swojego Kościoła i zgodnie z Twoją wolą napełniaj go pokojem i doprowadź do pełnej jedności. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W. Amen.

K. Pokój Pański niech zawsze będzie z wami.

W. I z duchem twoim.

K. Przekażcie sobie znak pokoju.

Komentator. Drodzy bracia i siostry, wszyscy, którzy zostaliśmy ochrzczeni, mamy zadanie poznawania Boga przez Jego słowo, głoszenie tego Słowa i dawania o nim świadectwa wobec wszystkich, zwłaszcza tych, którzy go jeszcze nie poznali. Dziś pragniemy prosić o błogosławieństwo dla nas, którzy ten rozpoczynający się Rok Biblijny pragniemy przeżywać w atmosferze rodzinności, pogłębiając znajomość Pisma Świętego, rozważając je, modląc się nim i głosząc słowo Boże. Zanim uroczyste poprosimy o Boże błogosławieństwo, odmówmy wspólnie modlitwę na Rok Biblijny.

W. O Jezu,

prawdziwe Światło, które oświecasz każdego człowieka,
wiemy, że przyszedłeś od Ojca, aby stać się naszym Mistrzem
i nauczać nas Twojej drogi w prawdzie:

Życie i Duch to „słowa”, które nam przekazałeś.

Daj nam poznać tajemnice Boga

i Jego niepojęte bogactwa.

Ukaż nam wszystkie skarby mądrości i wiedzy Boga,
które ukryte są w Tobie.

Spraw, aby Słowo żyło naszym życiem,
i prowadziło swym światłem nasze kroki.

Spraw, aby Słowo szerzyło się i było chwalone
aż po najdalsze krańce świata.

Niech Maryja Królowa Apostołów oraz apostołowie Piotr i Paweł
przewodzą nam w tym dziele i inspirują nas swoim przykładem. Amen.

Modlitwa inspirowana tekstem bł. Jakuba Alberionego, *Leggete le SS. Scritture* (s. 320).

Następuje chwila milczenia. Następnie celebrans wypowiada uroczystą modlitwę błogosławieństwa.

K. Błogosławimy Cię i wysławiamy Ciebie Boże,
ponieważ w Twoim niezbadanym planie miłosierdzia

Twoje żywe Słowo stało się ciałem
i zamieszkało wśród nas,
aby wyzwolić nas z niewoli grzechu.

On, zwyciężywszy śmierć,
zanim wstąpił do Ciebie, Ojcze,
posłał apostołów, aby głosili
wszystkim ludom Ewangelię życia.

Spójrz Panie, na te Twoje sługi
których, naznaczonych znakiem krzyża,
posyłamy jako głosicieli zbawienia i pokoju.

Niech Twoja prawica kieruje ich krokami
i podtrzymuje mocą Twojej łaski,
aby nie upadali pod ciężarem
trudów apostoelskich.

Niech w ich słowach rozbrzmiewa głos Chrystusa,
a ci, którzy będą ich słuchać,
niech zostaną pociągnięci
do posłuszeństwa Ewangelii.

Wlej w ich serca Twojego Ducha Świętego,
aby stawszy się wszystkim dla wszystkich,
przyprawdzili do Ciebie, Ojcze,
niezliczoną rzeszę Twoich dzieci,
które w świętym Kościele będą Cię uwielbiać bez końca.
Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

Biorąc Ewangeliarz z ołtarza (lub z miejsca, które zostało dla niego przygotowane) kapłan błogosławi zgromadzonych.

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. Niech was błogosławi Bóg Wszechmogący ✠ Ojciec, Syn i Duch Święty.

W. Amen.

K. Pozwalając prowadzić się słowu Bożemu, idźcie w pokoju Chrystusa.

W. Bogu niech będą dzięki.

Ewangeliarz odkłada się na miejsce dla niego przygotowane.

Na zakończenie celebracji śpiewa się hymn Roku Biblijnego lub inną stosowną pieśń, np. *Niechaj z nami będzie Pan.*

Słowo Ojca da nas. Hymn Roku Biblijnego (ks. Paolo Lanzoni ssp)